

[Johannes Jensen.]

men ikke er samlevende — hvis man da vil kalde det et Ægteskab —, vil der i hvert Tilfælde kunne opstaa Tvivl om, hvem der skal have Ret til at løse Næringsbrev. Hvis det Tilfælde nu indtræffer, at den ene for at drille den anden gaar hen og løser et Borgerskab, som den anden havde tænkt sig at løse, hvem skal saa afgøre Striden? Burde der ikke i Loven have staaet, at hvis Hustruen søger Borgerskab, skal hun have Mandens Tilladelse dertil, og hvis Manden søger, skal han have Hustruens Tilladelse, saaledes at de for Øvrigheden medbringer Bevis for, at de er enige om Fordelingen af de Rettigheder, som de har i Fællesskab. Jeg vil, som sagt, gerne spørge den højtærede Minister om, hvem der, hvis saadanne Stridigheder opstaa, skal afgøre dem.

Jeg gør i øvrigt i denne Forbindelse opmærksom paa, at den nævnte Bestemmelse om, at kun den ene af Ægtefællerne skal kunne faa Borgerskab, ikke oprindelig har været ønsket fra Haandværkernes Side; det var egentlig Handelsstanden, der havde dette Ønske. Men saaledes som Lovforslaget nu er formet, omfatter Bestemmelsen, saa vidt jeg kan se, Borgerskaber i al Almindelighed. Ved de Henvendelser, der har fundet Sted til Landstingets Udvalg i denne Sag, erindrer jeg ikke, at der har været fremsat Ønske i saa Henseende, men saadanne Ønsker kan maaske være fremsat overfor det andet høje Ting. Da Bestemmelsen nu er kommet til at omfatte Haandværkerborgerskaber, vil jeg gøre opmærksom paa, at der vistnok burde findes en Undtagelsesbestemmelse, fordi man under Næringsloven har inddraget Barberer og Frisører. Der synes ikke at være nogen Dispensationsbestemmelse paa dette Punkt. Jeg skal i øvrigt i denne Forbindelse bemærke, at en af de Anker mod Lovforslaget, som har været rejst fra alle Sider, skyldes de mange Dispensationsbestemmelser, og dem er man jo ikke kommet ud over ved Behandlingen i det andet høje Ting. Men saa vidt jeg har kunnet se, findes der ikke nogen Dispensationsbestemmelse om, at Manden kan have Borgerskab, medens Hustruen kan være Damefrisørinde. Jeg tror, at der i saadanne Tilfælde burde aabnes Adgang til at opnaa Dispensation.

Endelig ønsker jeg at gøre et Par Bemærkninger om den Bestemmelse, som ogsaa fandtes i Næringslovkommissionens Forslag, men som var ændret i Handelsministerens Forslag, da det blev forelagt her i Tinget i Fjor, Bestemmelsen om, at de, der har aflagt en faglig Prøve, faar Ret til at kalde sig Mestre. Nu ser jeg, at Forslaget i det andet høje Ting paa dette Punkt er bragt i Overensstemmelse med Næringslovkommissionens Forslag, og det hilser jeg med Glæde. Jeg havde ogsaa Indtryk af under Sagens Behandling her i Fjor, at den højtærede Handelsminister ikke var uvillig til at forhandle om dette Spørgsmaal og gaa med til, at denne Bestemmelse fik en Affattelse, der svarede til Næringslovkommissionens. Men jeg vil dog gerne i denne Forbindelse spørge: Det er vel rigtigt, naar jeg har forstaaet § 22 sammenholdt med Overgangsbestemmelsen i § 96 saaledes, at alle de, der nu har Borgerskab som Haandværksmestre, hvoraf en hel Mængde jo ikke har aflagt nogen faglig Prøve, fordi det ikke var saa almindeligt i gamle Dage, som det er blevet senere, uanset at de ikke har aflagt nogen Prøve, ifølge Overgangsbestemmelsen ikke blot faar Ret til at kalde sig Mestre — det er jo Sædvane, naar der kommer en ny Bestemmelse —, men at de ogsaa ligestilles med de i § 22 omhandlede, der har aflagt Prøve, i Henseende til at være Medlemmer af Kommissioner og Udvalg.

Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

C. F. Sørensen: Det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) udtalte sin Glæde over Forslaget og hilste det som en gammel Kending. Dette glæder mig i allerhøjeste Grad, thi derved anerkender det ærede Medlem, at den Behandling, Næringslovsforslaget har faaet, er rigtig og forsvarlig. Venstres Kærlighed til Næringslovsforslaget har jo været af en særegen Art — jeg tør maaske stemple den som en syg Kærlighed, en Kærlighed af samme Karakter som den, en Moder føler, der elsker sit syge Barn saa højt, at hun ikke vil undvære Barnet og lade det komme ind paa en Anstalt, hvor det kan faa den nødvendige Pleje. Venstres Kærlighed til Næringslovsforslaget var saa